

PRO HUNGARICA
COMMUNITATE

A NAGYSZOMBAT MEGYEI HATÁSKÖRBE TARTOZÓ FELADATKÖRÖKKEL VALÓ ELÉGEDETTSÉG MÉRÉSE A FELVIDÉKI MAGYAROK KÖRÉBEN

kutatási jelentés

NAGYSZOMBAT MEGYE

2026.04.14.

**A NAGYSZOMBAT MEGYEI HATÁSKÖRBE TARTOZÓ
FELADATKÖRÖKKEL VALÓ ELÉGEDETTSÉG MÉRÉSE A
FELVIDÉKI MAGYAROK KÖRÉBEN**

kutatási jelentés

Készítették: Rákóczi Krisztián, Kapitány Balázs

2026. április 14.

Összefoglaló

A Dunaszerdahelyi és a Galántai járásokban végzett közvélemény-kutatás adatai összességében egy sajátos, részben ellentmondásos társadalmi képet rajzolnak ki, amelyben a lakosság országos szintű helyzetértékelése erősen negatív, miközben a saját életkörülményeinek megítélése viszonylag kedvező, a jövővel kapcsolatos várakozások pedig ismét inkább borúlátók. Az ország irányát a válaszadók döntő többsége kedvezőtlennek látja: összesen 82,3% szerint rossz irányba haladnak a folyamatok, miközben alig több mint egytizedük érzel pozitív tendenciát. Ezzel szemben saját élethelyzetével a válaszadók közel háromnegyede (73,5%) elégedett, ami jelentős eltérést mutat a tágabb környezet megítéléséhez képest. A jövőre vonatkozó várakozások azonban ismét romló képet tükröznek: 55,7% arra számít, hogy egy év múlva rosszabbul fog élni, és mindössze 28,1% vár javulást. Különösen figyelemre méltó, hogy még az elégedett válaszadók jelentős része is romlást valószínűsít, ami arra utal, hogy a jövő megítélését nem elsősorban a jelenlegi egyéni helyzet, hanem a gazdasági és társadalmi környezet egészéről alkotott kép befolyásolja.

Az egészségügyi ellátórendszerrel kapcsolatos adatok világosan kirajzolják a rendszer belső különbségeit. A lakosság legnagyobb arányban az alapellátást veszi igénybe (házi orvos: 81%, szakrendelés: 70%), míg a magasabb szintű ellátások – kórházi és sürgősségi ellátás – jóval kevesebb embert érintenek. Az elégedettség mutatók azonban azt mutatják, hogy éppen ezek a területek jelentik a rendszer leggyengébb pontjait. Míg a magánellátással több mint 93%, a házi orvosi ellátással közel 88% elégedett, addig a sürgősségi ellátásnál és a kórházaknál az elégedetlenség aránya megközelíti vagy eléri a 40%-ot. A problémák közül egyértelműen kiemelkednek a hosszú várólisták (közel 40%), valamint a gyógyszerek magas ára és az orvoshiány. Mindez arra utal, hogy a rendszer alapvetően működik, de kapacitás- és hozzáférési korlátokba ütközik, különösen a súlyosabb ellátási szinteken.

A közlekedés és az infrastruktúra területén szintén markáns elégedetlenség figyelhető meg. Az utak állapotát a válaszadók közel 70%-a rossznak értékeli, ami egyértelműen jelzi az úthálózat minőségével kapcsolatos általános problémát. Ezzel párhuzamosan az ingázás széles körben elterjedt jelenség, különösen az aktív korú népesség körében, ahol a 18–49 évesek mintegy 70–74%-a érintett. Az utazási idők jelentősek: sokan napi 30–60 percet, illetve ennél is többet töltenek közlekedéssel. A közlekedési szerkezet erősen egyoldalú, az ingázók 79%-a személyautót használ, miközben a tömegközlekedés szerepe marginális. A lakossági fejlesztési igények ezzel összhangban elsősorban a jobb minőségű utakra (45,8%), valamint kisebb mértékben a kerékpárutakra és a menetrend javítására irányulnak.

Az oktatás területén a problémák jellege eltér az infrastruktúrához vagy szolgáltatási minőséghez köthető nehézségektől. A válaszok alapján a legnagyobb kihívást az asszimiláció (30–37%) és a csökkenő tanulólétszám (20–26%) jelenti, ami egyértelműen demográfiai és társadalmi folyamatokra vezethető vissza. Emellett jelentős problémaként jelenik meg a szlovák nyelv oktatásának minősége is, különösen egyes térségekben. Az intézményi átalakításokkal szemben erős ellenállás tapasztalható: a válaszadók közel fele egyáltalán nem támogatja az iskolák összevonását, ami arra utal, hogy a közösség számára az oktatási intézmények nem pusztán szolgáltatást, hanem identitási és közösségi értéket is képviselnek.

A fejlesztési irányok tekintetében a lakossági prioritások egyértelműek és koncentráltak. Messze kiemelkedik az egészségügy fejlesztése, amelyet a válaszadók több mint fele (50,4%) nevezett meg legfontosabb területként. Ezt jóval kisebb súllyal követi az úthálózat fejlesztése (21,1%), míg a többi terület – szociális ellátás, oktatás, közlekedés – lényegesen kisebb jelentőséget kap. Ez jól tükrözi, hogy a lakosság a mindennapi életminőséget közvetlenül befolyásoló rendszerek javítását tartja a legsürgetőbbnek.

A területi különbségek megítélése mérsékelt kritikussal, de nem szélsőséges. A válaszadók 45,9%-a érzi úgy, hogy saját járása hátrányosabb helyzetben van, ugyanakkor többségük (54,1%) nem osztja ezt a véleményt. A megyei vezetés megítélése szinte teljesen kiegyensúlyozott (50,6% elégedett, 49,4% elégedetlen), ami egy megosztott, de nem erősen szélsőséges közvéleményt jelez. Ugyanakkor jelentős területi eltérések mutatkoznak: míg egyes járásokban kifejezetten kedvező a megítélés, addig máshol inkább kritikus a hangulat, ami arra utal, hogy az értékelések erősen a helyi tapasztalatokhoz kötődnek.

Összességében az adatok egy olyan társadalmi helyzetet tükröznek, ahol a jelenlegi egyéni stabilitás ellenére erős a bizonytalanság és a jövővel kapcsolatos pesszimizmus. A legfontosabb kihívások a közszolgáltatások minőségéhez és hozzáférhetőségéhez, különösen az egészségügyhöz és az infrastruktúrához kapcsolódnak, miközben az oktatás területén inkább hosszabb távú, demográfiai és társadalmi jellegű problémák rajzolódnak ki.

Módszertan

Módszertan: Az adatok forrása a VEKTOR Társadalomkutató Egyesület Nagyszombat megyei többtémájú (omnibusz típusú) kérdőíves kutatása.

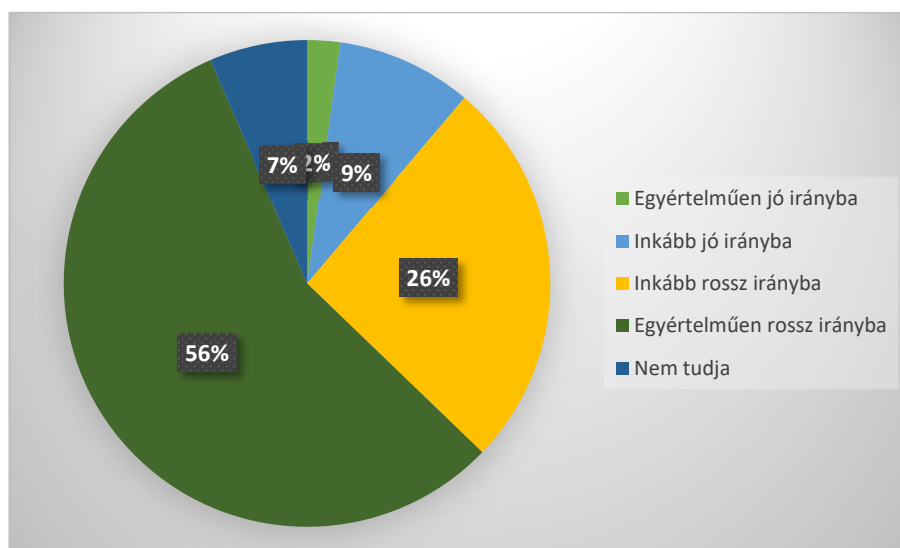
A személyes megkereséssel magyar nyelvben történő adatgyűjtés terepmunkájára 2026. március 16. és április 3. között került sor, a megye 24 településén, összesen 1174 fős, Nagyszombat megye nagykorú magyar anyanyelvű népességét reprezentáló mintán. A mintakijelölésre részben véletlen kiválasztással, részben kvótás kiválasztással került sor. A minta kisebb torzulásait a 2021. évi népszámlálás továbbvezetett adatait felhasználva matematikai eljárással, súlyozással korrigáltuk, így a minta jól tükrözi a megyében élő nagykorú magyar anyanyelvű lakosság településtípus, nem, életkor és iskolai végzettség szerinti összetételét.

Szubjektív elégedettség és jövőkép

Ebben a blokkban a válaszadók szubjektív közérzetét vizsgáltuk több szempontból: egyrészt azt, hogyan értékelik az ország általános helyzetét, másrészt saját életkörülményeikkel való elégedettségüket, valamint a jövőre vonatkozó várakozásaikat. Ezek a mutatók együttesen jól megragadják a társadalmi hangulatot, és lehetőséget adnak annak feltárására is, hogy mennyiben válik el egymástól a makroszintű (országos) percepció és a mikroszintű (egyéni) tapasztalat. Az adatok különösen alkalmasak annak bemutatására, hogy a jelenlegi élethelyzet megítélése és a jövővel kapcsolatos várakozások milyen irányban és milyen mértékben térnek el egymástól. Az adatok együtt egy kifejezetten érdekes – és részben ellentmondásos – képet rajzolnak ki.

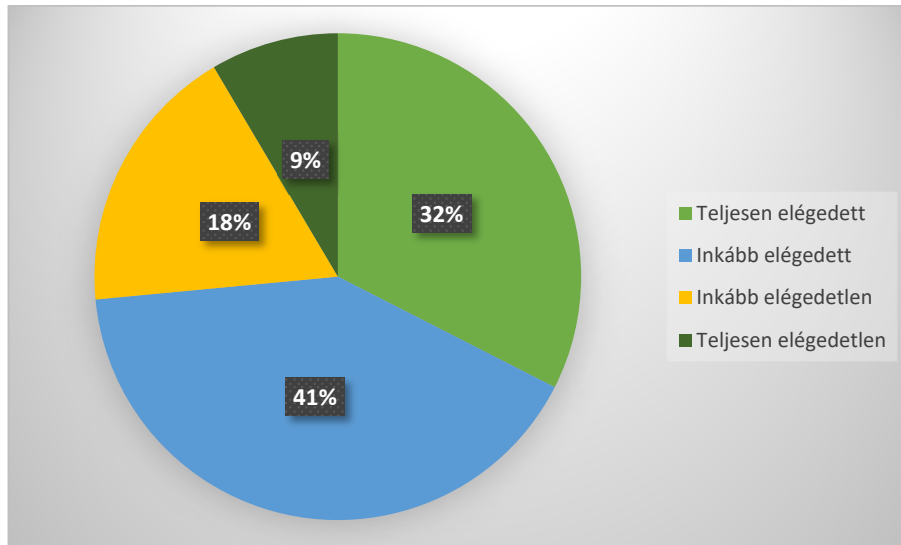
Az ország irányának megítélése egyértelműen negatív (1. ábra). A válaszadók többsége szerint az ország rossz irányba halad: 56,3% szerint egyértelműen, további 26% szerint inkább rossz irányba mennek a dolgok. Ez összesen 82,3%-os negatív percepciót jelent. Ezzel szemben mindössze 2,2% látja egyértelműen, és 9% inkább jó irányúnak a folyamatokat. A „nem tudja” válaszok aránya alacsony (6,5%), ami azt jelzi, hogy a vélemények ebben a kérdésben viszonylag határozottak. Összességében tehát egy erősen pesszimista, makroszintű értékelés rajzolódik ki.

1. ábra: Az ország helyzetének megítélése (%)

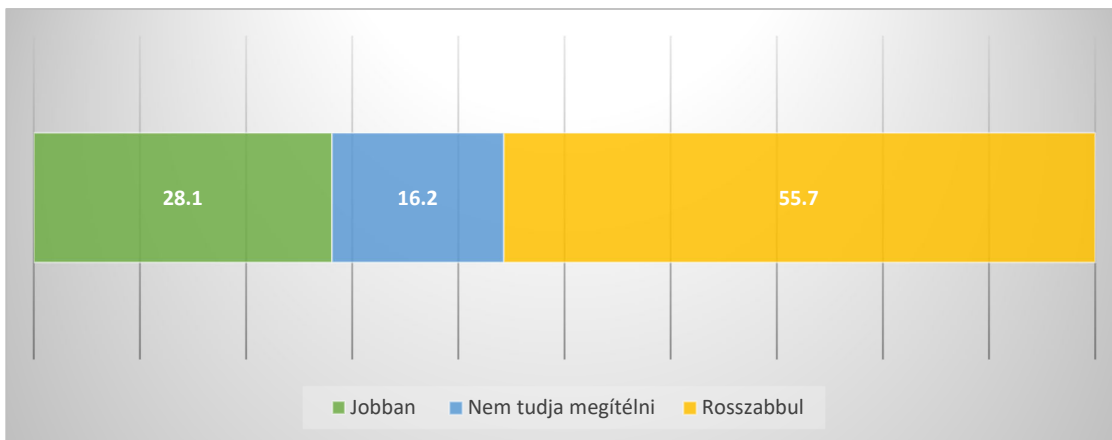
Az országos helyzet megítélése után érdemes megvizsgálni, hogy a válaszadók saját életkörülményeiket miként értékelik (2. ábra). Ezek megítélése jóval kedvezőbb. A válaszadók 32,5%-a teljes mértékben, további 41%-a inkább elégedett jelenlegi helyzetével, ami összesen 73,5%-os elégedettséget jelent. Az elégedetlenek aránya jóval alacsonyabb (18% inkább, 8,5% teljesen elégedetlen, összesen 26,5%). Ez azt mutatja, hogy miközben az országos folyamatokat erősen negatívan látják, saját élethelyzetüket a többség stabilnak vagy kedvezőnek értékeli.

2. ábra: A jelenlegi életkörülményekkel való megelégedettség (%)

A jövőre vonatkozó várakozások azonban ismét borúlátóbb képet mutatnak (3. ábra). A válaszadók 55,7%-a arra számít, hogy egy év múlva rosszabbul fog élni, míg csak 28,1% vár javulást. A bizonytalanok aránya 16,2%. Ez azt jelzi, hogy a jelenlegi relatív elégedettség ellenére erős a jövővel kapcsolatos bizonytalanság és pesszimizmus.

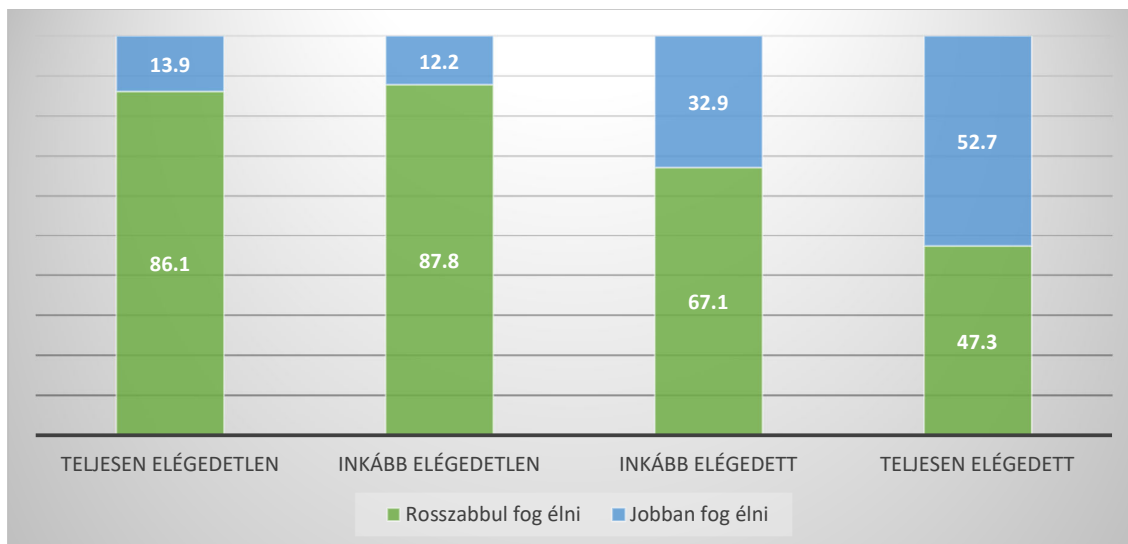
3. ábra: Jobban, vagy rosszabbul fog élni egy év múlva?

Különösen beszédes a jelenlegi elégedettség és a jövőre vonatkozó várakozások összefüggése (4. ábra). A teljesen elégedetlenek 86,1%-a, az inkább elégedetlenek 87,8%-a vár további romlást, ami egy következetesen negatív attitűdöt jelez. Ugyanakkor még az inkább elégedettek körében is többségben vannak azok, akik romlásra számítanak (67,1%). Még a teljes mértékben elégedettek körében is csak szűk többség (52,7%) vár javulást, míg 47,3% itt is romlásra számít. Ez az összefüggés arra utal, hogy a jövő megítélését nem kizárólag a jelenlegi egyéni helyzet határozza meg, hanem erőteljesen befolyásolják a tágabb gazdasági és társadalmi

folyamatokkal kapcsolatos várakozások. Másképp fogalmazva: még azok is bizonytalanok vagy pesszimisták a jövőt illetően, akik jelenleg elégedettek az életkörülményeikkel.

4. ábra: A jelenlegi elégedettség és a jövőbeli várakozások kapcsolata (%)

A megyei önkormányzat hatáskörébe tartozó kompetenciák megítélése

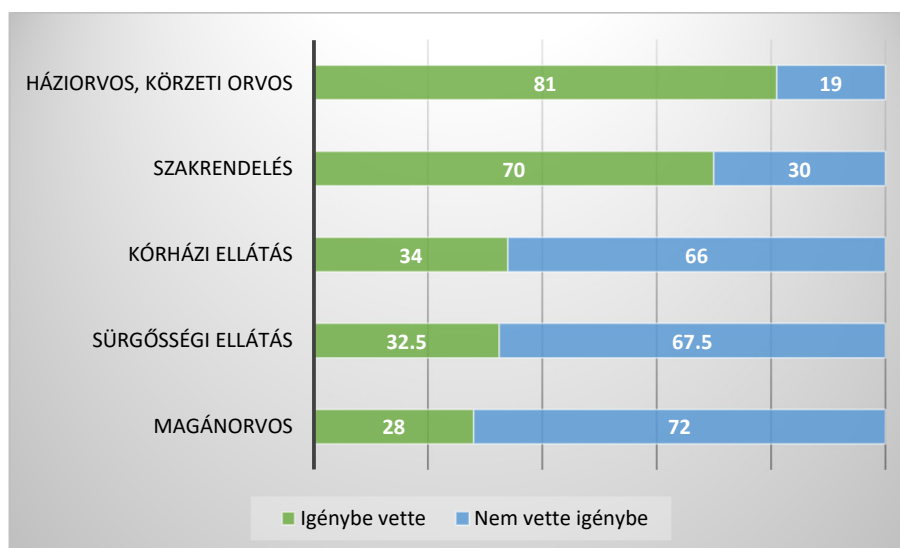
A vizsgálat következő részében a megyei önkormányzat hatáskörébe tartozó közszolgáltatások megítélését elemezzük. A fókusz elsősorban az egészségügyi ellátásra, az úthálózat állapotára és az oktatási rendszer egyes aspektusaira irányul. Ezek a területek a mindennapi élet szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak, így a lakossági tapasztalatok és vélemények fontos visszajelzést adnak a szolgáltatások működéséről és minőségéről.

Az alábbiakban először az egészségügyi ellátások igénybevételét és az azokkal való elégedettséget, majd a rendszerrel kapcsolatos főbb problémákat vizsgáljuk.

A kapott adatok három jól elkülöníthető dimenzió mentén értelmezhetők: az egészségügyi szolgáltatások igénybevétele, az ezekkel való elégedettség, valamint a rendszer fő problémáinak megítélése.

Az egészségügyi szolgáltatások igénybevételének vizsgálata alapján jelentős különbségek figyelhetők meg az egyes ellátástípusok között (5. ábra). A legmagasabb igénybevétel a háziorvosi, körzeti orvosi ellátás esetében tapasztalható, ahol a válaszadók 81%-a vett már igénybe ilyen szolgáltatást. Ezt követi a szakrendelés 70%-os aránnyal, míg a kórházi ellátást a válaszadók 34%-a, a sürgősségi ellátást 32,5%-a vette igénybe. A magánorvosi ellátás igénybevétele 28%-os, ami viszonylag alacsonynak tekinthető a többi szolgáltatáshoz képest. Ez az eloszlás jól tükrözi az egészségügyi rendszer hierarchiáját: az alapellátás és a járóbeteg-szakellátás szélesebb körben érhető el és gyakrabban használt, míg a magasabb szintű ellátások ritkábban jelennek meg a betegek életében.

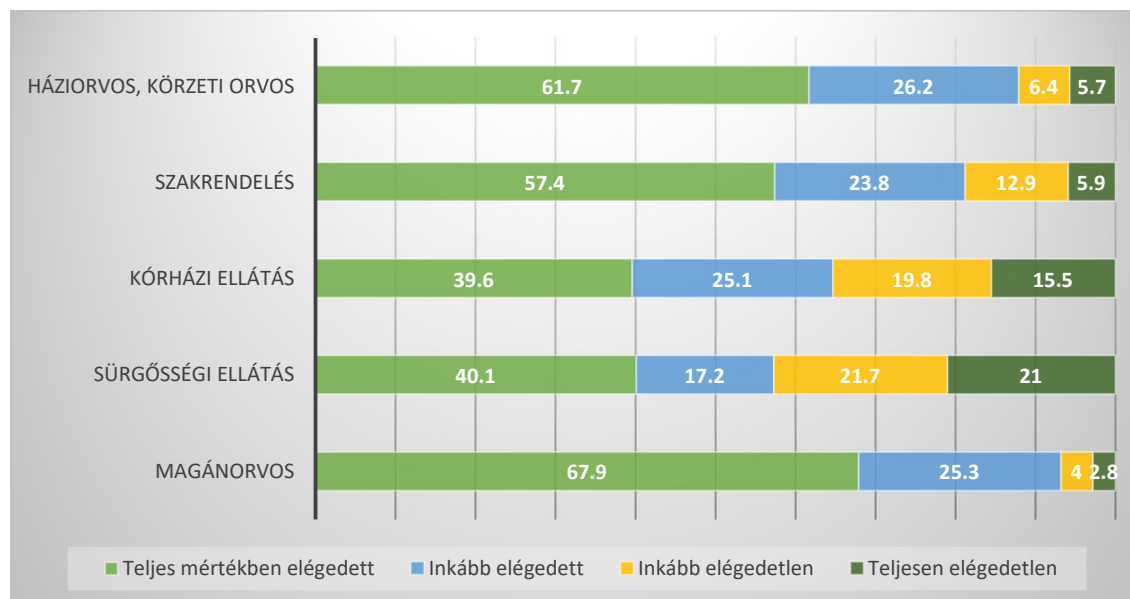
5. ábra: Az egészségügyi szolgáltatások igénybevétele (%)

Az elégedettségi mutatók alapján (6. ábra) a legkedvezőbb megítélés a magánorvosi ellátást jellemzi: a válaszadók 67,9%-a teljes mértékben elégedett, és további 25,3% inkább elégedett, ami összesen több mint 93%-os elégedettséget jelent. Hasonlóan pozitív kép rajzolódik ki a háziorvosi ellátás esetében is, ahol a teljesen elégedettek aránya 61,7%, az inkább elégedettek

pedig 26,2%, így az összesített elégedettség közel 88%. A szakrendelések esetében valamivel alacsonyabb, de még mindig kedvező az elégedettség (57,4% teljesen, 23,8% inkább elégedett). Ezzel szemben a sürgősségi és a kórházi ellátás megítélése lényegesen kedvezőtlenebb. A sürgősségi ellátásnál a teljes elégedettség aránya mindössze 40,1%, miközben az inkább és teljes mértékben elégedetlenek aránya együttesen meghaladja a 40%-ot (21,7% és 21%). A kórházi ellátás esetében hasonló tendencia figyelhető meg: a teljesen elégedettek aránya 39,6%, míg az elégedetlenek aránya összesen 35% körül alakul. Ez arra utal, hogy az egészségügyi rendszer legkritikusabb pontjai a fekvőbeteg-ellátás és a sürgősségi szolgáltatások.

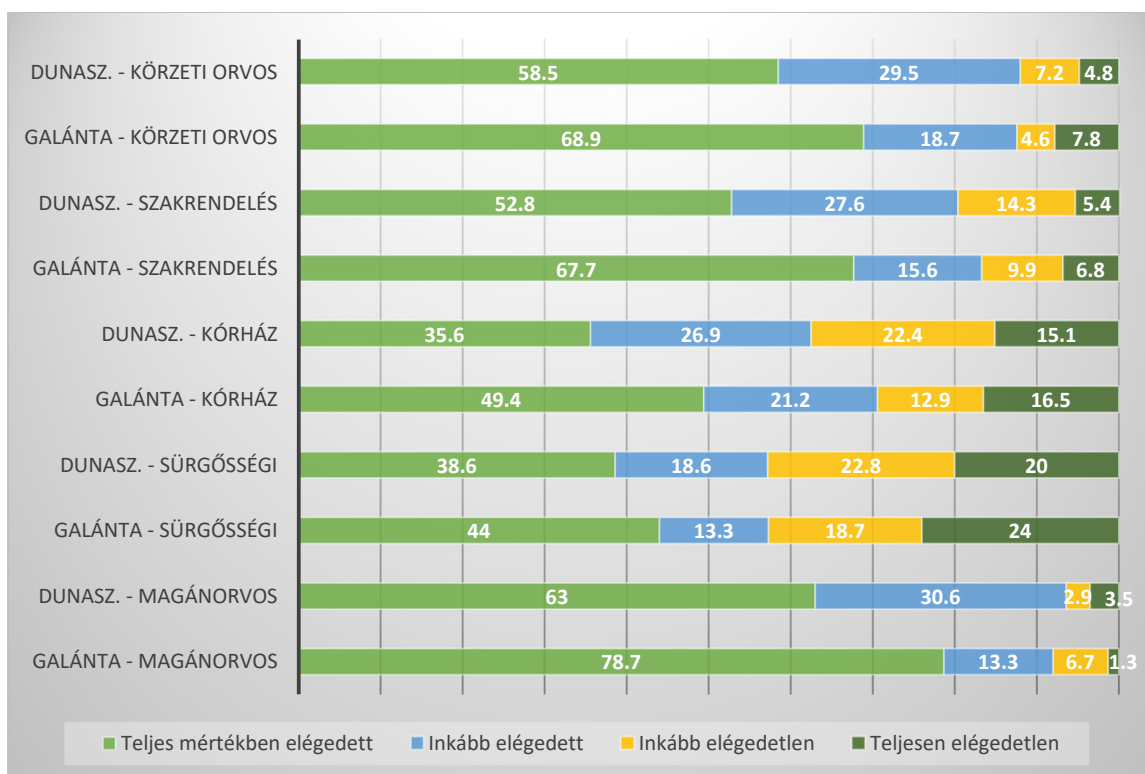
6. ábra: Elégedettség az egészségügyi szolgáltatásokkal (%)

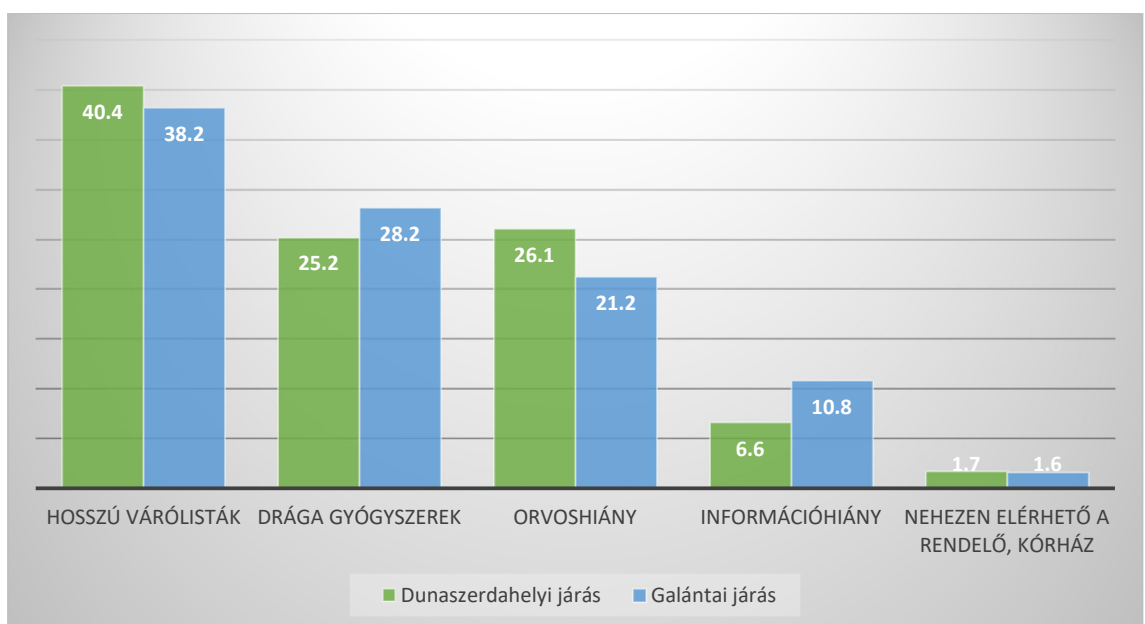
A területi bontás tovább árnyalja a képet (7. ábra). A magánorvosi ellátás mindkét járásban kedvező megítélésű, de a Galántai járásban magasabb a teljes elégedettség aránya (78,7%), mint a Dunaszerdahelyi járásban (63%). A sürgősségi ellátás esetében mindkét térségben alacsonyabb az elégedettség, de a Galántai járásban valamivel kedvezőbb a kép (44% teljesen elégedett), mint Dunaszerdahelyen (38,6%). A kórházi ellátásnál szintén a Galántai járás mutat jobb értékeket (49,4% teljesen elégedett), míg a Dunaszerdahelyi járásban ez az arány alacsonyabb (35,6%). A szakrendelések esetében is hasonló különbség figyelhető meg (67,7% vs. 52,8%). A háziorvosi ellátás mindkét járásban stabilan magas elégedettséget mutat, de itt is a Galántai járás áll jobban (68,9% vs. 58,5%).

A problémák azonosítása alapján (8. ábra) a leggyakrabban említett nehézség a hosszú várólisták kérdése, amelyet a válaszadók 40,4%-a jelölt meg a Dunaszerdahelyi járásban és 38,2%-a a Galántai járásban. Ezt követi a drága gyógyszerek problémája (25,2% és 28,2%), valamint az orvoshiány (26,1% és 21,2%). Az információhiány kevésbé jelentős tényező (6,6% és 10,8%), míg az ellátás fizikai elérhetőségével kapcsolatos problémák (1,7% és 1,6%) marginálisnak tekinthetők.

7. ábra: Elégedettség az egészségügyi szolgáltatásokkal területi bontásban (%)

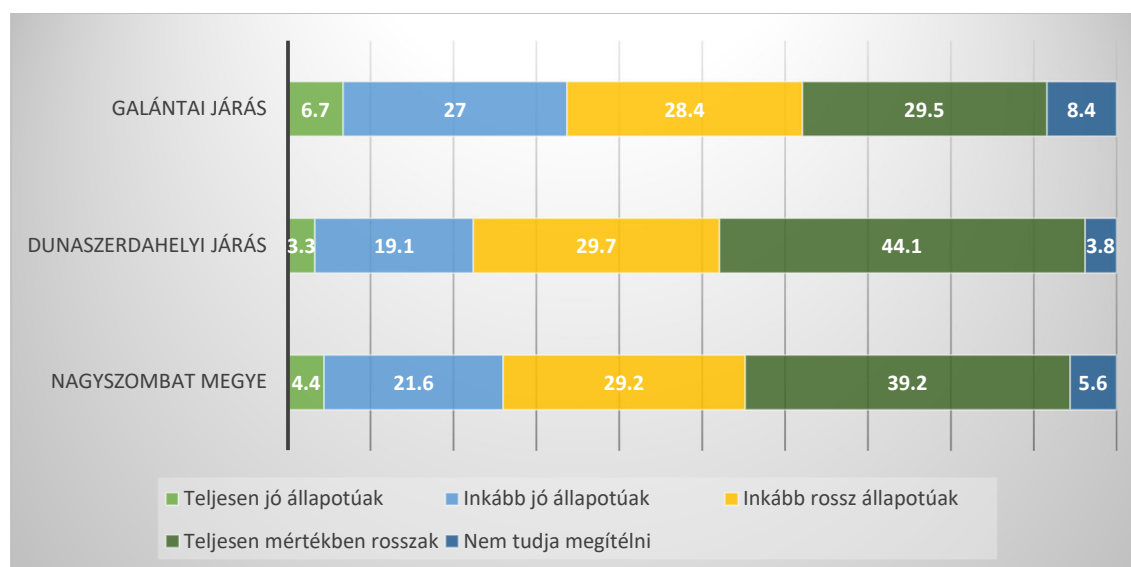

8. ábra: Az egészségügyi ellátással kapcsolatos problémák megítélése (%)

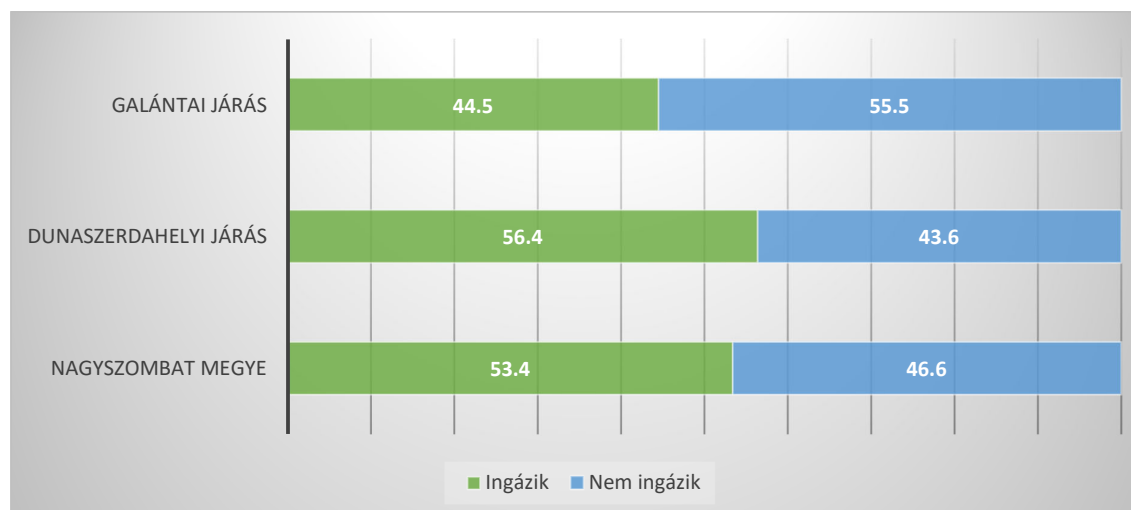
Az utak állapotának megítélése alapján (9. ábra) egyértelműen negatív kép rajzolódik ki. Nagyszombat megyében a válaszadók mindössze 4,4%-a tartja teljes mértékben jónak az utak állapotát, és további 21,6% inkább jónak. Ezzel szemben 29,2% inkább rossznak, míg 39,2% teljes mértékben rossznak ítéli meg azokat, ami azt jelenti, hogy összességében közel 70% negatívan értékeli az úthálózat állapotát. A járási bontás ezt tovább árnyalja: a Dunaszerdahelyi járásban különösen kedvezőtlen a megítélés, ahol a „teljesen rossz” válasz aránya 44,1%, míg a Galántai járásban ez alacsonyabb (29,5%). Ugyanakkor a Galántai járásban valamivel magasabb a pozitív megítélés aránya (6,7% teljesen jó és 27% inkább jó), ami arra utal, hogy területi különbségek is érzékelhetők.

9. ábra: A másod- és harmadrendű utak állapotának megítélése (%)

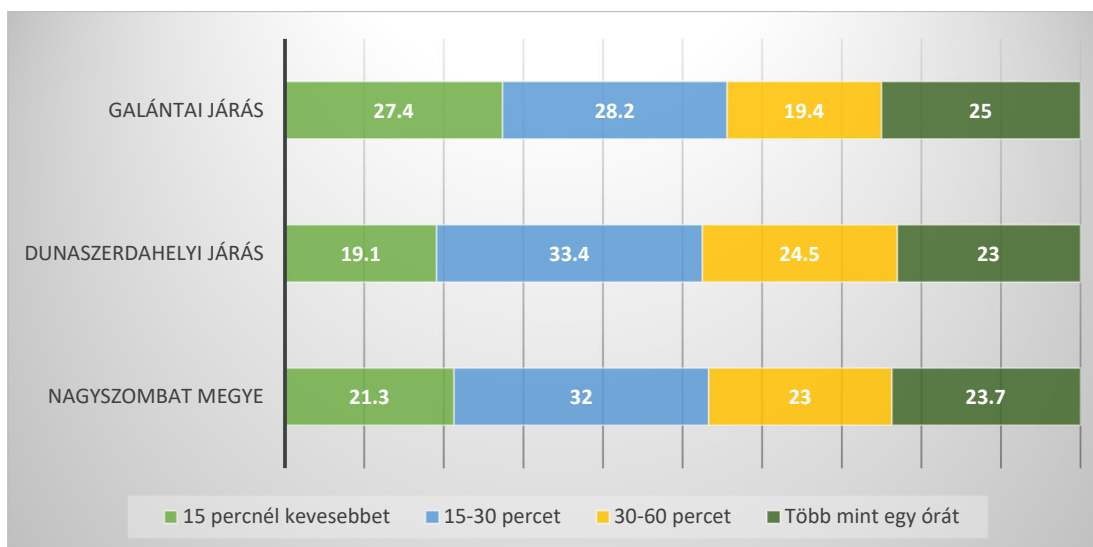
Az ingázás tekintetében (10. ábra) a válaszadók több mint fele érintett: a Dunaszerdahelyi járásban 56,4%, míg a Galántai járásban 44,5% ingázik. Ez jelentős mobilitást jelez, különösen a Dunaszerdahelyi térségben.

10. ábra: Az ingázók aránya (%)

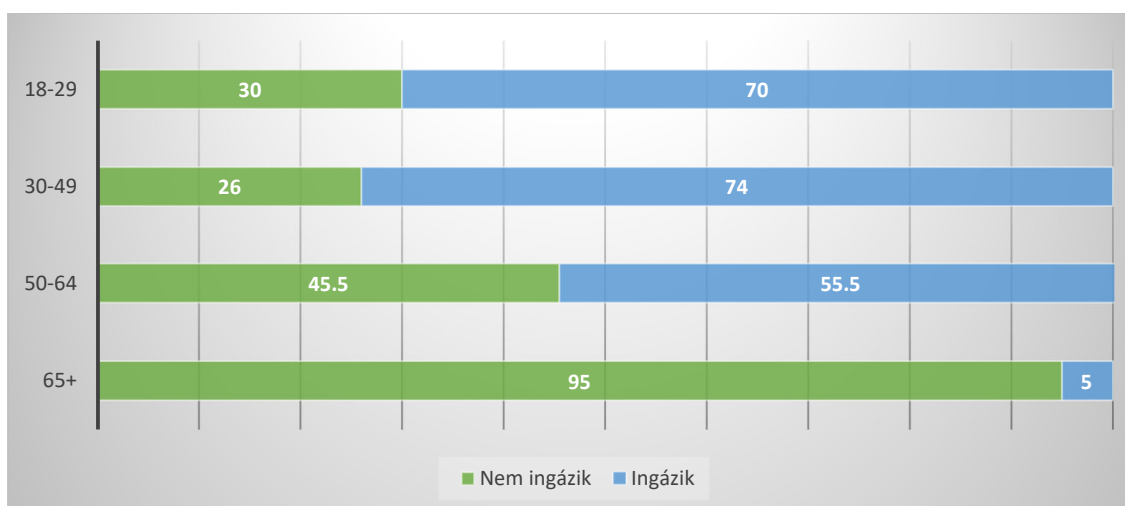
Az ingázási idő vizsgálata (11. ábra) alapján kiegyensúlyozott, de viszonylag hosszú utazási idők jellemzik a válaszadókat. A Dunaszerdahelyi járásban a legnagyobb arányt a 15–30 perces ingázás képviseli (33,4%), ugyanakkor jelentős a 30–60 perces (24,5%) és az egy óránál hosszabb (23%) utazások aránya is. A Galántai járásban valamivel magasabb a rövidebb (15 percnél kevesebbet) ingázások aránya (27,4%), ugyanakkor itt is jelen van a hosszabb utazási idő: a válaszadók 25%-a több mint egy órát utazik. Ez azt jelzi, hogy mindkét térségben számottevő a napi közlekedési terhelés.

11. ábra: Az ingázással töltött idő (%)

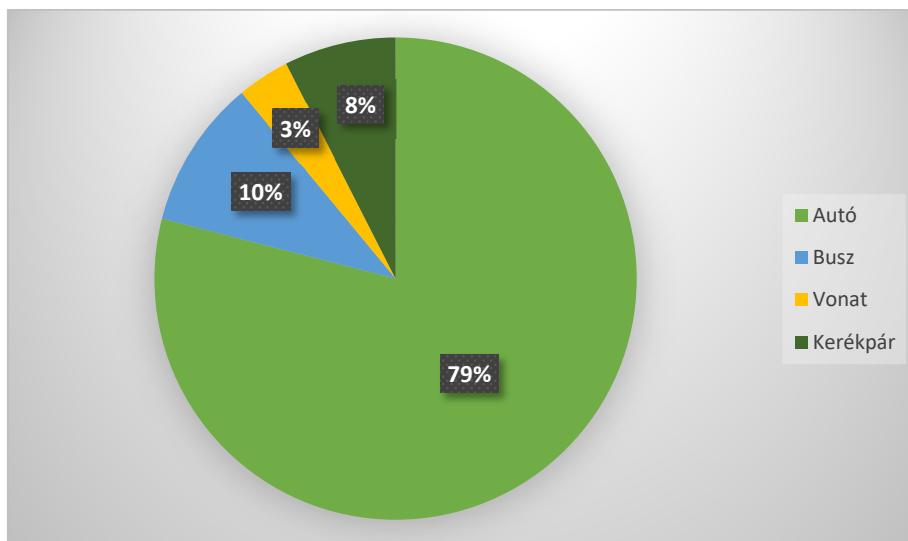
A korcsoport szerinti bontásból (12. ábra) egyértelmű mintázat rajzolódik ki: az ingázás elsősorban a fiatalabb és aktív korú népességet érinti. A 18–29 évesek 70%-a, míg a 30–49 évesek 74%-a ingázik. Ezzel szemben az 50–64 évesek körében már kiegyenlített a kép (55,5% ingázik), míg a 65 év feletiek döntő többsége nem ingázik (95%). Ez jól tükrözi a munkaerőpiaci aktivitás és az ingázás közötti szoros kapcsolatot.

12. ábra: Az ingázás aránya korcsoportok szerint (%)

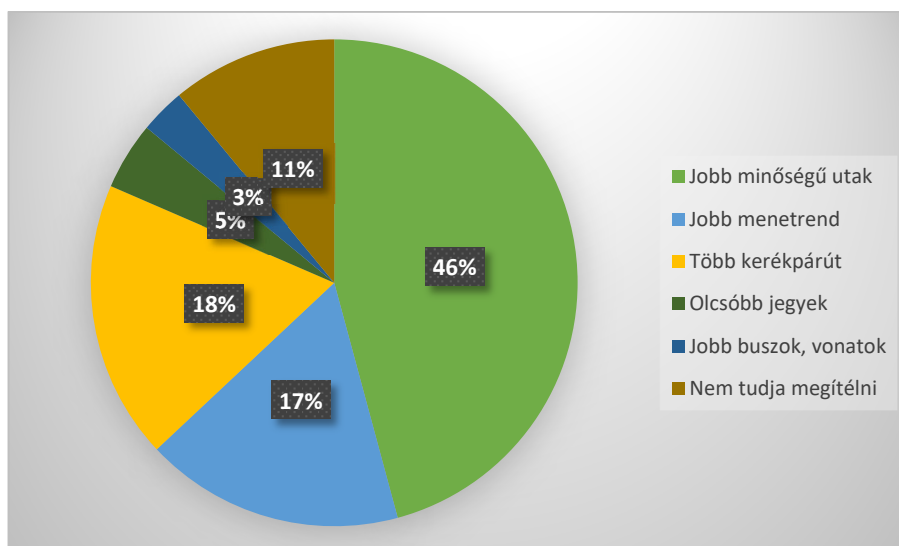
A közlekedési eszközhasználat alapján az ingázás szinte teljes mértékben az autóhasználatra épül (13. ábra): az ingázók 79%-a autóval közlekedik. A tömegközlekedés szerepe ehhez képest jelentősen alacsonyabb: a buszt 10%, a vonatot mindössze 3,5% használja. A kerékpár aránya 7,5%, ami mérsékelt alternatív jelenlétet jelez. Ez az eloszlás egyértelműen az egyéni közlekedés dominanciáját mutatja.

13. ábra: Közlekedési módok megoszlása (%)

A közlekedés javítására vonatkozó válaszok (14. ábra) szorosan illeszkednek a fenti problémákhoz. A leggyakrabban említett fejlesztési igény a jobb minőségű utak (45,8%), ami összhangban van az utak állapotának negatív megítélésével. Ezt követi a több kerékpárút (18,5%) és a jobb menetrend (17,2%), ami arra utal, hogy bár a tömegközlekedés jelenleg kevésbé domináns, fejlesztési potenciálként mégis megjelenik. Az olcsóbb jegyek (4,5%) és a jobb busz- és vasúti szolgáltatás (3%) alacsonyabb arányt kapott, ami azt jelzi, hogy a fő problémát inkább az infrastruktúra minősége, mintsem a költségek jelentik.

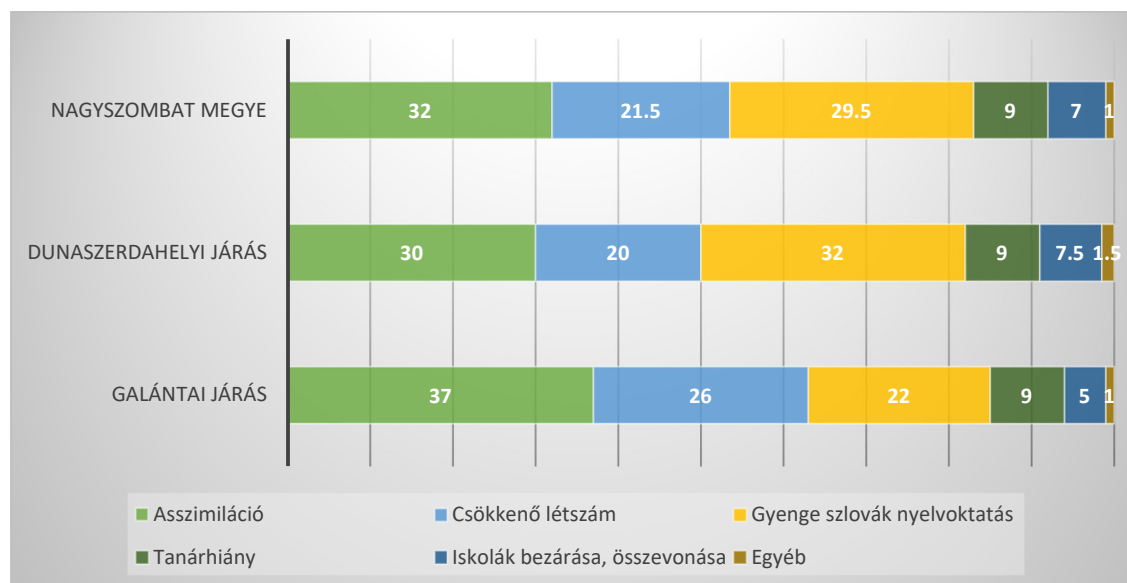
14. ábra: Közlekedési fejlesztési irányok (%)

Az iskolákkal kapcsolatos problémák vizsgálata során elsőként fontos kiemelni, hogy a válaszadók jelentős része (27,5%) nem ismeri a helyzetet, így az érdemi értékelés elsősorban a tájékozott válaszadók körére korlátozódik. Az ő körükben kirajzolódó problémastruktúra több, egymással összefüggő tényezőt mutat (15. ábra)

A legnagyobb problémaként mindhárom területi szinten az asszimiláció jelenik meg: a Galántai járásban 37%, a Dunaszerdahelyi járásban 30%, míg megyei szinten 32% jelölte meg ezt. Ez arra utal, hogy a magyar oktatási rendszer kihívásai elsősorban nem intézményi, hanem társadalmi-demográfiai jellegűek, és szorosan összefüggnek a nyelvi és identitásbeli folyamatokkal. Ezzel szorosan összefügg a csökkenő létszám problémája, amely szintén jelentős súllyal jelenik meg (26% Galántán, 20% Dunaszerdahelyen, 21,5% megyei szinten). Ez megerősíti, hogy a magyar iskolák helyzete nemcsak minőségi, hanem mennyiségi szempontból is kihívásokkal küzd. A harmadik legfontosabb problématerület a szlovák nyelvoktatás minősége. Itt jelentős területi különbségek figyelhetők meg: a Dunaszerdahelyi járásban kiemelkedően magas (32%) azok aránya, akik ezt problémának látják, míg a Galántai járásban alacsonyabb (22%), megyei szinten pedig 29,5%. Ez arra utal, hogy a nyelvi kompetenciák kérdése különösen a Dunaszerdahelyi járásban érzékeny pont. A tanárhiány és az intézményi átalakítások (iskolák bezárása, összevonása) jóval kisebb súllyal jelennek meg (9% illetve 5–7,5%), ami azt jelzi, hogy a válaszadók elsősorban nem strukturális vagy infrastrukturális problémaként értelmezik az oktatás helyzetét, hanem inkább demográfiai és minőségi kérdésként.

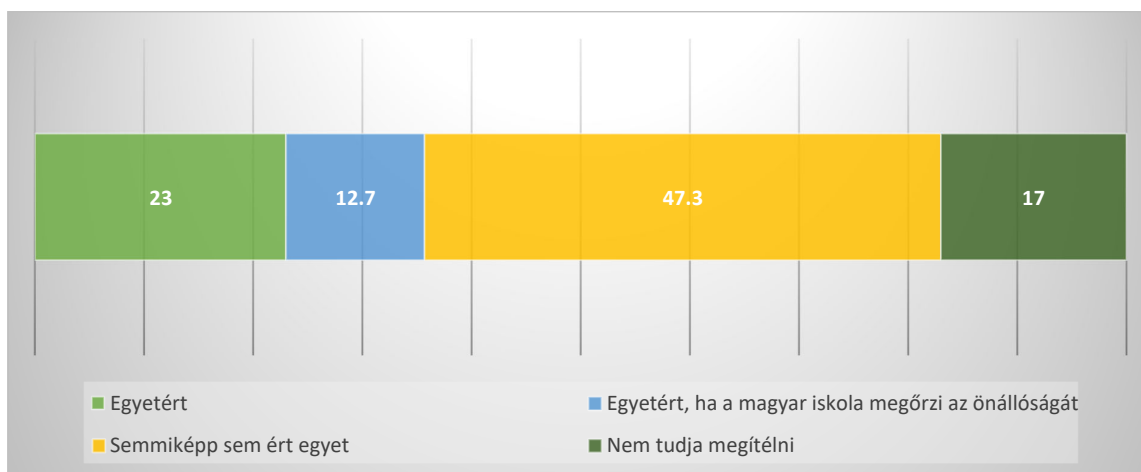
15. ábra: Az oktatási rendszer legfontosabb problémái (%)

Az iskolák összevonásával kapcsolatos attitűdök egyértelműen elutasítóak (16. ábra). A válaszadók közel fele (47,3%) semmiképpen sem ért egyet az összevonásokkal, míg további 12,7% csak abban az esetben támogatná azt, ha a magyar iskola megőrzi önállóságát. Az egyértelmű támogatók aránya 23%, míg 17% nem tudja megítélni a kérdést. Ez azt jelzi, hogy

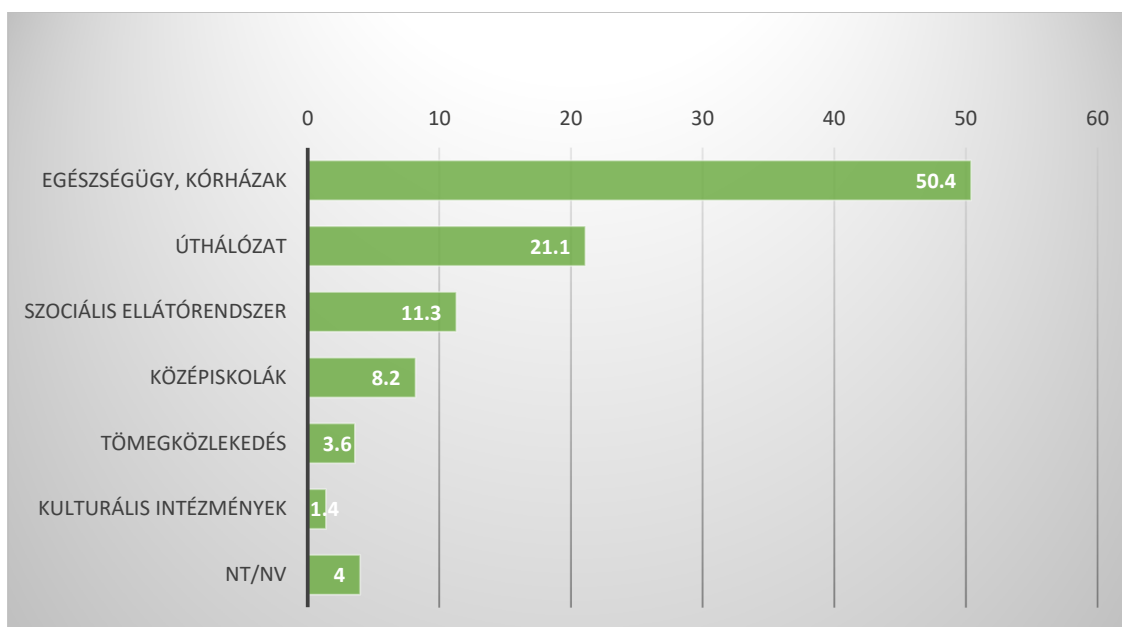
az intézményi racionalizálással szemben erős társadalmi ellenállás tapasztalható, különösen akkor, ha az a magyar oktatás önállóságát veszélyezteti.

16. ábra: Az iskolák összevonásának megítélése (%)

A fejlesztési prioritások vizsgálata tovább árnyalja a képet (17. ábra). A válaszadók több mint fele (50,4%) az egészségügy és a kórházak fejlesztését tartja a legfontosabbnak, ami messze kiemelkedik a többi terület közül. Az úthálózat fejlesztése a második helyen áll (21,1%), míg a szociális ellátórendszer (11,3%) és az oktatás (középiskolák: 8,2%) jóval kisebb súllyal jelennek meg. A tömegközlekedés (3,6%) és a kulturális intézmények (1,4%) fejlesztése marginális prioritásnak tekinthető.

17. ábra: A legfontosabb fejlesztési irányok a lakosság szerint (%)

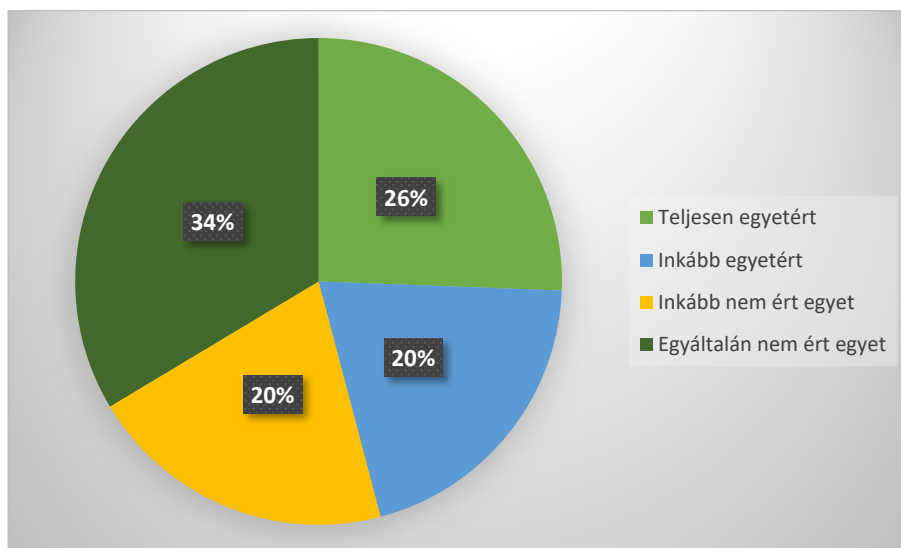

A kérdőívben arra kértük a válaszadókat, hogy értékeljék, mennyire értenek egyet azzal az állítással, miszerint az általuk lakott járás hátrányosabb helyzetben van, mint a megye többi járása. Ez a kérdés a területi különbségek szubjektív megítélését, valamint a helyi viszonyokkal kapcsolatos elégedettséget kívánta feltárni (18. ábra).

Az eredmények alapján mérsékeltlen kritikus, de összességében kiegyensúlyozott kép rajzolódik ki. Az érdemi válaszadók 25,6%-a teljes mértékben, további 20,3%-a inkább egyetért az állítással, ami összesen 45,9%-os egyetértést jelent. Ezzel szemben 20,5% inkább nem ért egyet, míg 33,6% egyáltalán nem ért egyet, vagyis a válaszadók 54,1%-a nem tartja saját járását hátrányosabb helyzetűnek. Ez arra utal, hogy bár jelen van a relatív lemaradás érzete, nem válik meghatározóvá a térség egészében.

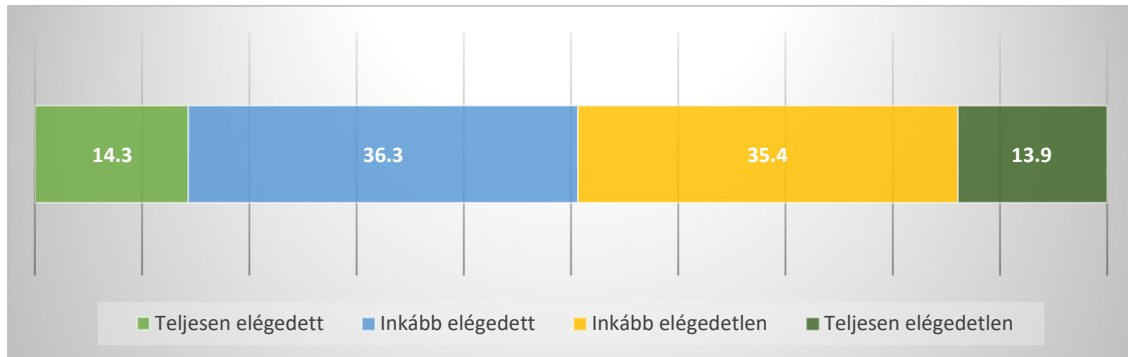
18. ábra: A járás relatív helyzetének megítélése (%)

(A mi járásunk hátrányosabb helyzetű, mint a megye többi járása.)

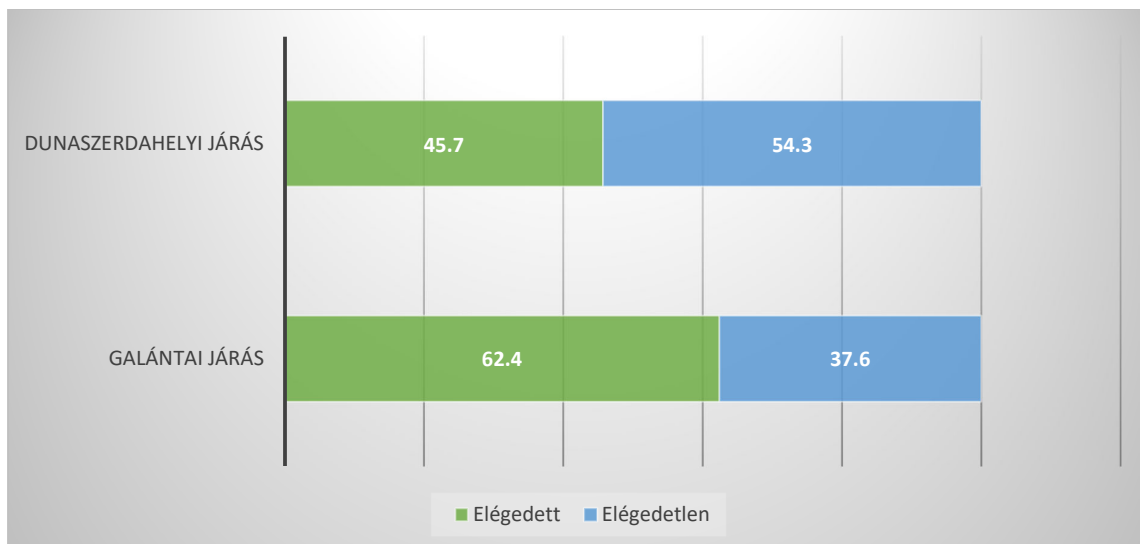
A megyei vezetés munkájának megítélése (19. ábra) szorosan összefügg ezzel a percepcióval, ugyanakkor még kiegyensúlyozottabb képet mutat. Az érdemi válaszadók körében 36,3% inkább elégedett, 14,3% pedig teljes mértékben elégedett, ami összesen 50,6%-os elégedettséget jelent. Ezzel szemben 35,4% inkább elégedetlen, míg 13,9% teljesen elégedetlen, vagyis az elégedetlenek aránya 49,4%. A különbség minimális, ami egy erősen megosztott, de nem szélsőségesen polarizált megítélésre utal.

19. ábra: Elégedettség a megye tevékenységével (%)

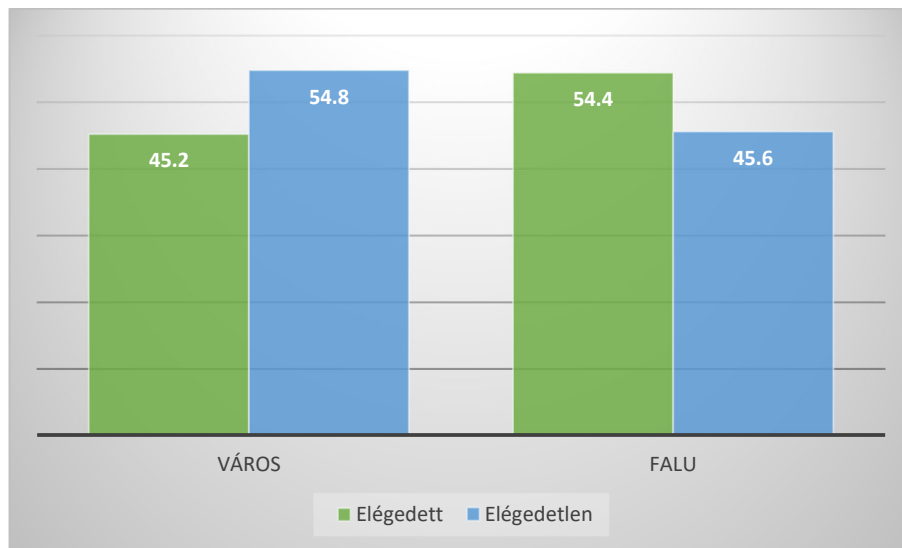
A területi bontás (20. ábra) ugyanakkor már egyértelműbb eltéréseket jelez. A Galántai járásban kifejezetten pozitív a megyei vezetés értékelése: a válaszadók 62,4%-a elégedett, míg 37,6%-a elégedetlen. Ezzel szemben a Dunaszerdahelyi járásban inkább kritikus a hangulat, ahol az elégedetlenek aránya 54,3%, az elégedetteké pedig 45,7%. Ez közel 17 százalékpontos különbséget jelent, ami jelentős területi eltérésre utal.

20. ábra: Elégedettség a megye tevékenységével területi bontásban (%)

A településtípus szerinti bontás (21. ábra) hasonló, bár kevésbé markáns mintázatot mutat. A városokban az elégedetlenek vannak többségben (54,8%), míg a falvakban enyhe többséget alkotnak az elégedettek (54,4%). Ez azt jelzi, hogy a megyei vezetés megítélése nemcsak területileg, hanem a településszerkezet mentén is differenciált.

21. ábra: Elégedettség a megye tevékenységével településtípus szerinti bontásban (%)

Összességében az adatok egy kiegyensúlyozott, de enyhén kritikus hangulatot tükröznek. A válaszadók egy része érzékeli a területi különbségeket, ugyanakkor ez nem válik általános, domináns vélekedéssé. A megyei vezetés megítélése szintén megosztott, azonban a járások közötti eltérések arra utalnak, hogy az értékelés erősen helyi tapasztalatokhoz és kontextushoz kötődik.

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

PRO HUNGARICA COMMUNITATE

Námestie sv. Štefana 296/6
Szent István tér 296/6
929 01 Dunajská Streda
Dunaszerdahely

www.prohuncom.sk